

Η Πόλη που Έγινε Τριανταφυλλένια

*Ένα οικολογικό παραμύθι για μικρούς και μεγάλους. Του
Γιώργου Σκλαβούνου.*

Ένα κόκκινο Τριαντάφυλλο σε μια γκρίζα αυλή αναζητά το
Μεγάλο Μυστικό του Χρώματος και του Αρώματος – και
μαζί με τη συντροφιά του κάνει ολόκληρη την πόλη
Τριανταφυλλένια.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα όμορφο κόκκινο Τριαντάφυλλο, που ζούσε σε μια γκρίζα αυλή μιας γκρίζας πόλης.

Αγαπούσε πολύ το χρώμα του, όπως και τα χρώματα από τα άλλα Τριαντάφυλλα που έβλεπε στις γύρω αυλές.

Μια μέρα κατάλαβε ότι τα Τριαντάφυλλα της γειτονιάς ανθίζουνε μαζί και κάνανε παρέα. Η Ομορφιά τους μεγάλωνε και το Άρωμά τους δυνάμωνε.

Η μεγάλη απορία

Όμως μια απορία γεννήθηκε στο κόκκινο Τριαντάφυλλο. Αυτό που ήθελε να μάθει ήταν γιατί κάποια Τριαντάφυλλα είχαν δυνατό Άρωμα και αδύνατο Χρώμα, και γιατί κάποια άλλα είχαν δυνατό Χρώμα και αδύνατο Άρωμα.

Κι αυτό που ήθελε να κάνει ήταν να βρει το Μεγάλο Μυστικό. Να βρει τον τρόπο που θα έκανε το Χρώμα του ομορφότερο και το Άρωμά του δυνατότερο.

Μια μέρα βρήκε το θάρρος και μίλησε στα άλλα Τριαντάφυλλα. Μοιράστηκε μαζί τους τη μεγάλη απορία του και τη μεγάλη επιθυμία του, και τότε κατάλαβε ότι και τα άλλα Τριαντάφυλλα είχαν την ίδια απορία και την ίδια επιθυμία. Έτσι αποφάσισαν να μιλάνε πιο συχνά, να συνεννοούνται, να παίζουν μαζί και να συνεργάζονται.

Μια μαγιάτικη νύχτα, με ολόγιομο φεγγάρι, τα Τριαντάφυλλα μαζεύτηκαν και, μετά από πολλή ώρα συζήτησης, συμφώνησαν ότι θα κάνουν τρία πράγματα:

Το καθένα ξεχωριστά θα έκανε ό,τι μπορούσε για να μάθει το Μεγάλο Μυστικό, που θα έκανε το Χρώμα τους ωραιότερο και το Άρωμά τους δυνατότερο.

Το καθένα ξεχωριστά θα προσπαθούσε, όσο μπορούσε, να κάνει το Χρώμα του ομορφότερο και το Άρωμά του δυνατότερο.

Και μετά θα μοιράζονταν τα μυστικά που έμαθαν και τη γνώση που μάζεψαν, την πείρα που απέκτησαν, κι έτσι, μαζί με την Ομορφιά και το Άρωμά τους, θα μεγάλωνε η Φιλία και θα δυνάμωνε η Συντροφιά τους.

Έτσι άρχισε η όμορφη περιπέτεια, η σκληρή δουλειά για την ανακάλυψη του Μεγάλου Μυστικού.

Οι δρόμοι του Ουρανού και της Γης

Κάθε Τριαντάφυλλο της συντροφιάς πήρε τον δικό του δρόμο. Άρχισε να ψάχνει με τον τρόπο που ταίριαζε καλύτερα στον νου και την καρδιά του. Αρκετά Τριαντάφυλλα αποφάσισαν να ψάξουν για το Μυστικό με τη μικρή παρέα που έπαιζαν μαζί.

Όταν ήρθε ο καιρός, κι όπως είχαν συμφωνήσει, ξανάσμιξαν όλα τα Τριαντάφυλλα της γειτονιάς. Το καθένα είχε να πει

πολλά για τον δρόμο που είχε πάρει, για τα νέα που είχε φέρει.

Μαζεύτηκαν λοιπόν σε κύκλο και άρχισαν, με τη σειρά τους, ένα ένα, να ιστορούν πού πήγαν και τι βρήκαν.

Κάποια Τριαντάφυλλα είχαν πάρει τον δρόμο του Ουρανού κι αναζήτησαν εκεί την απάντηση στο ερώτημα που είχε φωλιάσει στην καρδιά τους. Άλλα στραφήκανε στη Γη, πιστεύοντας ότι σ' αυτή θα βρουν τη λύση.

Τα Τριαντάφυλλα που έψαξαν στον Ουρανό δεν συμφωνούσαν μεταξύ τους. Κάποια υποστήριζαν ότι το Μυστικό ήταν κρυμμένο στου Ήλιου τη δύναμη, που τη ρουφούσαν τα φύλλα τους. Τα άλλα πίστευαν ότι το Μυστικό ήταν κρυμμένο στις νύχτας τη δροσιά, στην ίδια την αναπνοή τους, στου φεγγαριού τα χάρδια – και όχι στο φως του Ήλιου.

Ούτε κι εκείνα που είχαν στρέψει τις ελπίδες τους στη Γη μπόρεσαν να συμφωνήσουν μεταξύ τους. Κάποια έλεγαν ότι το Μυστικό βρισκόταν στη δύναμη που κρύβει το Νερό, «που με τις Ρίζες μας ρουφάμε», κι άλλα αντιλέγανε ότι το Μυστικό της διαφοράς, στο Άρωμα και το Χρώμα, βρισκόταν στο Χώμα. Στο Χώμα όπου το κάθε Τριαντάφυλλο φύτρωνε, ρίζωνε και τρεφόταν.

Οι γνώμες ήταν τόσο διαφορετικές όσο και οι τόποι που το κάθε Τριαντάφυλλο έψαξε για την αλήθεια.

Η ελπίδα για την αποκάλυψη του Μυστικού άρχισε να σβήνει. Πολλά Τριαντάφυλλα φοβήθηκαν ότι, μαζί με την ελπίδα για την ανακάλυψη του Μεγάλου Μυστικού, θα έσβηνε και η Συντροφιά τους.

Τόσο είχαν αγαπήσει τη Συντροφιά τους, που μόνο η σκέψη ότι υπήρχε κίνδυνος να τη χάσουν ήταν αρκετή να κάνει πολλά Τριαντάφυλλα να χάσουν το Άρωμά τους, κι άλλα το Χρώμα τους να χάσουν.

Ο λόγος του κόκκινου Τριαντάφυλλου

Σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή, το κόκκινο Τριαντάφυλλο, που άκουγε προσεκτικά και αμίλητο την κάθε γνώμη, ζήτησε τον λόγο. Όλη η συντροφιά κρεμάστηκε απ' τα χείλη του.

«Φίλοι μου», τους είπε. «Είναι αλήθεια ότι κανένας μας δεν ανακάλυψε το Μεγάλο Μυστικό. Όμως, μη σας φανεί περίεργο: ανακαλύψαμε τον Δρόμο που οδηγεί σε αυτό.

Και αυτοί που τράβηξαν στον δρόμο του Ουρανού, κι εκείνοι που διάλεξαν τον δρόμο της Γης, το ίδιο μάθημα μας έφεραν.

Οι Φίλοι μας που πήραν το μονοπάτι της Γης μάς δείξαν τη δύναμη από τις Ρίζες μας. Οι Φίλοι μας που του Ουρανού τραβήξαν τον δρόμο, τη δύναμη από τα φύλλα μας κατάλαβαν.

Οι Ρίζες και τα φύλλα μας αδελφικά δουλεύουν το Χρώμα, το Νερό, το φως του Ήλιου, για να τα κάνουν Χρώμα κι Άρωμα.

Να συμφωνήσουμε λοιπόν: όσο καλύτερα γνωρίζουμε τις Ρίζες και τα φύλλα μας, τόσο κοντύτερα στο Μυστικό βρισκόμαστε.

Μένει ακόμα ένα μάθημα να μάθουμε. Μένει να μάθουμε τη μαγική κι όμορφη Τέχνη από τις Ρίζες – δεν φτάνει να γνωρίζουμε μόνο τη δύναμή τους. Μένει να μάθουμε την πανέμορφη και μαγική Τέχνη από τα φύλλα – δεν αρκεί να γνωρίζουμε μόνο τη δύναμή τους. Έτσι θα φτάσουμε ένα ακόμα βήμα πιο κοντά στο Μυστικό που ψάχνουμε: στο πώς οι Ρίζες και τα φύλλα μας δουλεύουν και διαλέγουν το ξεχωριστό Άρωμα και το Χρώμα, που αποτελεί του καθενός την Ομορφιά και την ταυτότητα.

Έτσι θα γνωρίσουμε καλύτερα τον εαυτό μας. Κι όσο καλύτερα τον γνωρίζουμε, τόσο περισσότερο και καλύτερα θα καταλαβαίνουμε και θ' αγαπάμε τον κόσμο γύρω μας: το Νερό, το Χρώμα, του Ήλιου το φως, του Φεγγαριού τον κύκλο, κι όλου του κόσμου τα λουλούδια».

Η πιο φιλική συντροφιά του κόσμου

Τότε τα Τριαντάφυλλα που είχαν πάρει τον δρόμο του Ουρανού έγειραν προς εκείνα που είχαν πάρει τον δρόμο της Γης, και το καθένα μοιράστηκε με τ' άλλα όσα είχε

μάθει στο δικό του ταξίδι – τι είδαν εκείνα ψηλά στο φως και τι κατάλαβαν εκείνα βαθιά στο Χώμα.

Και μόνο όταν κάθε Τριαντάφυλλο κράτησε μέσα του και των δύο δρόμων τη γνώση, τότε όλα μαζί, με μια φωνή, έδωσαν Όρκο να είναι πανέτοιμα για την επόμενη άνοιξη.

Έτσι άρχισε η ιστορία της πιο όμορφης, της πιο δυνατής και της πιο ΦΙΛΙΚΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ στον κόσμο – της συντροφιάς από τα Τριαντάφυλλα.

Κι έτσι, μέρα με τη μέρα, νύχτα με τη νύχτα, χρόνο με τον χρόνο, οι αυλές και η πόλη που μεγάλωναν τα Τριαντάφυλλα ομόρφαιναν, μοιράζοντας το Χρώμα και το Άρωμά τους. Κι έτσι η γκρίζα πόλη έγινε Τριανταφυλλένια.

Κάπως έτσι έγινε όταν ο ΦΑ συνάντησε τη ΣΙ, και μαζί με τους φίλους τους έκαναν τη γκρίζα πόλη τους φωλιά της μουσικής και του τραγουδιού.

Κάπως έτσι έγινε όταν ο μικρός Αχιλλέας βρέθηκε στο νηπιαγωγείο του Χείρωνα Κένταυρου κι άρχισε να μαθαίνει πράματα και θάματα.

Τα παραμύθια και οι μύθοι υπάρχουν για να ταξιδεύουν. Μπορείτε να μοιραστείτε αυτή την ιστορία, διατηρώντας πάντα την πηγή της:
paramythoupoli.gr